

РЕШЕНИЕ

№ 6095

гр. София, 13.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в
публично заседание на 16.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **4436** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ и чл. 54, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ във връзка с § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР.

Делото е образувано по жалбата на М. В. Г. против заповед № РД-09-102/02.04.2012 г. на Кмета на район „С.“, Столична община, с която на основание чл. 53, ал. 2 от ЗКИР е отказано попълването на кадастралната карта на план за регулация на м. „СПЗ”С.-юг”, кв. 11 с ПИ № 2473, поради наличие на спор за материално право по смисъла на чл. 53 от ЗКИР. В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради нарушение на материалния. Излагат се съображения за неправилност на основния мотив на административния орган за наличие на спор за материално право, тъй като имотът е възстановен по реда на ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ като незастроен. Претендира се отмяна на оспорената заповедта по съображения, подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Излага съображения, че липсата на съгласие на заинтересованите лица, удостоверено в акта за непълноти и грешки, не е опровергано по начин, който да изключи прилагането на нормата на чл. 53, ал. 2 от ЗКИР. Подробни доводи излага в писмени бележки и моли да бъде отхвърлена жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма], чрез пълномощника си адв. Д., изразява становище за неоснователност на жалбата. Излага доводи за безспорна установеност

на наличието на спор за материално право, надлежно заявено още в административното производство в депозираното от търговското дружество писмено възражение. Моли да бъде оставена в сила заповедта на кмета на район „С.“, Столична община. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА като подадена законния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от лице, претендиращо материално субективно право, за което акта засяга права и законни интереси.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало по инициатива на М. В. Г., който с молба вх. № 94М-246 от 14.12.2011 г. е поискал да бъде извършена поправка в кадастралния план, като се съобразят решение № 534/23.03.2010 г. на ОСЗ П. и решение от 22.01.2009 г., постановено по адм. дело №175/2006 г. по описа на Софийския градски съд, Административно отделение.

Изготвена е скица-проект за изменение на кадастралния план с нанасяне на поземлен имот с пр. пл. № 2473, кв. 11 по регулационния план на м. „СПЗ „С. юг“, одобрен с решение 20 по Протокол № 23 от 19.03.2001 г. на Столичния общински съвет.

На 20.02.2012 г. по молбата на М. В. Г. е съставен Акт за непълноти и грешки № 107. Заинтересованите лица са уведомени за съставянето на акта с нарочно съобщение.

В хода на процедурата по нанасяне в кадастралния план на имот с проектопл. № 2473 е постъпило възражение от [фирма]. С възражението изрично е заявено наличието на спор за материално право по смисъла на чл. 53, ал. 2 от ЗКИР, тъй като видно от скицата-проект, имотът, предмет на нанасяне, попада в границите на складовата база на търговското дружество, която е придобита като апортна вноска в капитала му.

Въз основа на така проведеното административно производство е издадена оспорената заповед № РД-09-102/02.04.2012 г. на Кмета на район „С.“, Столична община, с която на основание чл. 53, ал. 2 от ЗКИР е отказано попълването на отказано попълването на кадастралната карта на план за регулация на м. „СПЗ „С. юг“, кв. 11 с ПИ № 2473, поради наличие на спор за материално право по смисъла на чл. 53 от ЗКИР. Като фактическо основание за издаването на заповедта е посочено депозираното от [фирма] писмено възражение.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните прави изводи:

Съгласно § 4, ал. 1 от ПЗР на ЗКИР във връзка с § 5 от Наредба № 3 от 28.04.2005 г., до одобряване на кадастрална карта и кадастрални регистри, кадастралните планове и регистрите /разписните листове/ към тях, одобрени по реда на отменените Закон за единния кадастър на Н. Република България и Закона за териториалното и селищно устройство се поддържат от общинската администрация, като в тях се отразяват всички настъпили изменения в недвижимите имоти, по ред, определен с наредбата по чл. 31.

Въз основана на извършена служебна проверка на сайта на Агенцията по геодезия, картография и кадастър настоящият съдебен състав констатира, че за територията на район „С.“, Столична община все още не е одобрена кадастрална карта и кадастрални регистри. С оглед на това намира, че приложима към настоящото производство е именно визираната правна норма, като нанасянето в кадастъра следва да се извърши от общинската администрация, при съобразяване на изискванията на чл. 53, ал. 3 във

връзка с ал. 1 от ЗКИР, съгласно който одобрените кадастрални карти и регистри могат да се изменят, когато съдържат съществени непълноти и грешки, които се установяват на самото място с акт, който се подписва от съставителя, заявителя и пряко заинтересованите собственици. Съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗКИР, когато непълнотите и грешките са свързани със спор за материално право те се отстраняват след решаването му по исков ред.

Предвид изложеното оспорената в настоящото производство заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР.

При издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Същата е издадена при валидно проведено административно производство, в хода на което от страна на заинтересовано лице са депозиран писмени възражения за наличието на спор за правото на собственост върху имота, чието нанасяне в кадастъра е предмет на производството.

Неприсъствието на заинтересованите лица при съставянето на Акта за непълноти и грешки № 107 от 20.02.2012 г., в настоящия случай не следва да се квалифицира като съществено процесуално нарушение, тъй като същото е преодоляно посредством изпращането на нарочно съобщение до всяко едно от заинтересованите лица, в което е определен срок за запознаване със съдържанието на протокола и депозиране на писмени възражения. В подкрепа на този извод е и депозираното от представителя на [фирма] писмено възражение. Ето защо не може да се приеме, че ако съставянето на акта се бе осъществило в присъствието на заинтересованите страни, изходът от производството би бил друг, критерии, който определя едно нарушение на процесуалните правила като съществено имащо за последица опорочаване на цялото административно производство до степен незаконосъобразност на постановения в резултат на него административен акт.

Предпоставка за издаването на заповед по чл. 54, ал. 1 от ЗКИР, с която се одобрява изменение на кадастъра, е наличието на съгласие на пряко заинтересованите лица, изразено чрез подписите им върху акта за непълноти и грешки, съставен по реда на чл. 53, ал. 3 от ЗКИР. Съществуването на спор за материално право е основание да се откаже заявеното изменение до неговото разрешаване по общия исков ред. За това е необходимо претенциите за това материално право да бъдат заявени пред административния орган до приключване на производството по поправка на кадастъра. Визираната хипотеза не предполага наличието на образувано съдебно производство с предмет това материално право. Нещо повече, неподписването на акта за непълното и грешки по чл. 53, ал. 1 от ЗКИР вече предполага наличието на такъв спор и е пречка за продължаване на процедурата по нанасяне.

В настоящия случай с писмено възражение заинтересованата страна [фирма] изрично е заявила наличието на спор за материално право с доводи за принадлежност на правото на собственост на имота, предмет на нанасяне, към активите на търговското дружество.

С оглед на това обосновано и законосъобразно административният орган е приел, че е налице спор за материално право, който съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗКИР е пречка за издаване на исканата заповед за изменение на кадастъра, преди същият да е разрешен по исков ред.

При извършената на основание чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК служебна проверка, настоящият съдебен състав констатира, че оспорената в настоящото

съдебно производство заповед е издадена при спазване на установената в чл. 59, ал. 2 от АПК форма и в съответствие с целта на закона отстраняването на непълноти и грешки в кадастъра да се осъществява само след предварителното разрешаване на спора за материалното право по исков ред.

С оглед изхода на спора и своевременно заявеното от пълномощника на заинтересованата страна [фирма] искане за присъждане на направените по делото разноски, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, жалбоподателя следва да бъде осъден да му заплати сумата от 250 /двеста и петдесет/ лева. С оглед изхода на делото, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, основателна се явява и претенцията на ответника за заплащане на разноски по делото, изразяващи се в юрисконсултско възнаграждение в размер, определен съгласно наредбата по чл. 36 от Закона за адвокатурата.

Предвид изложените съображения за липсата на основанията за отмяна по чл. 146 от АПК и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 3 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. В. Г. против заповед № РД-09-102/02.04.2012 г. на Кмета на район „С.“, Столична община.

ОСЪЖДА М. В. Г. с постоянен адрес: [населено място],[жк], [улица] да заплати на Столична община чрез район „С.“ разноски по делото в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

ОСЪЖДА М. В. Г. с постоянен адрес: [населено място],[жк], [улица] да заплати на [фирма], ЕИК [ЕГН] разноски по делото в размер на 250 /двеста и петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: